

- 2.1. Різниця в амортизації основних засобів;
- 2.2. Отримана та повернена в наступному звітному періоді тимчасова фінансова допомога (пп.135.5.5 ПКУ);
- 2.3. Зменшення (збільшення) вартості фінансових інвестицій на дату балансу;
- 2.4. Витрати, пов'язані з сумнівною кредиторською заборгованістю (п.159.2 та пп. 159.1.2 ПКУ)
- 2.5. Зменшення (збільшення) собівартості відвантажених товарів (пп.159.1.1 та 159.1.2 ПКУ)
- 2.6. Інші тимчасові різниці.

На даний час Міністерство фінансів України затвердило спеціальне Положення з бухгалтерського обліку “Податкові різниці” [1].

Таким чином, з введенням з 1.01.2013 року обліку тимчасових і постійних податкових різниць назавжди зникне поняття “податковий облік” і декларація з податку на прибуток буде складатися повністю на підставі даних бухгалтерського обліку.

Література:

1. Положення бухгалтерського обліку “Податкові різниці”, затверджене Наказом Міністерства Фінансів України від 25.01.2011р. №27.

УДК 657

Підлужна Н.М.,
викладач кафедри обліку у виробничій сфері,
Тесля Г.В.,
викладач кафедри обліку у виробничій сфері,
Тернопільський національний економічний університет

РОЛЬ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

На сучасному етапі розвитку суспільство визначається зростанням ролі інформації в суспільних відносинах швидкістю її опрацювання за рахунок комп'ютеризації та впровадження на цій основі новітніх інформаційних технологій у всіх сферах життя.

Підприємства повинні спрямовувати максимум зусиль та пошуки каналів збуту виготовленої продукції, внутрішніх резервів зростання ефективності діяльності, шляхів удосконалення, розширення та оновлення асортименту продукції, підвищення її якості, отримання необхідних інформаційних ресурсів для управління тощо.

Керівництво і працівники повинні володіти достатнім обсягом інформації для забезпечення виконання своїх безпосередніх функцій: перші –

управлінських, другі – виробничих. Причому, виконання цих функцій підпорядковується основній меті – забезпеченню стратегічного розвитку підприємства або єдиній реалізації цієї мети важливе місце належить інформації під якою розуміють сукупність взаємопов'язаних організаційних, правових, політичних, соціально-економічних, пошуково-технічних, виробничих процесів, що спрямовані на створення умов для задоволення інформаційних потреб, реалізації прав громадян і суспільства на основі створення, розвитку, використання інформаційних систем, мереж, ресурсів та інформаційних технологій побудованих на основі застосування обчислювальної та комунікаційної техніки. [3, с.38].

Інформація – невід'ємна частина системи управління. Уся економічна інформація на підприємстві поділяється на п'ять груп [5, с. 383]:

- 1) описова (облікова);
- 2) імовірнісна (прогнозна);
- 3) дискретна (отримується в результаті діалогів людина – людина або людина – машина);
- 4) випадкова (дані, які попередньо вважалися непотрібними або які знадобилися, але в поточному обліку їх не було);
- 5) пропагандистська (отримується для досягнення певної мети).

Облікова інформація, як складова економічної, є одним із видів інформації, що характеризує виробничо-господарську діяльність підприємства. Облікова інформація відрізняється великим обсягом і різноманітністю, складністю, логічністю та відносною простотою арифметичної обробки. Їй властивий масовий характер обчислень, які виконують за типовими алгоритмами з певною періодичністю. Облікова інформація має складну ієрархічну структуру, на нижньому щаблі якої містяться інформаційні одиниці – реквізити, що не піддаються подальшому логічному поділу.

Ядром економічної інформації підприємства є облікова інформація, що пов'язано її упорядкуванням за певними алгоритмами. Вона моделює інформацію про зв'язки підприємства з навколишнім середовищем і відображає внутрішню структуру господарського механізму, дає можливість розподіляти права виконавців та їхню відповідальність за економічну ефективність.

При цьому облікова інформація повинна відповідати таким критеріям:

- а) багатократність використання;
- б) концентрація, тобто обираються тільки суттєві ознаки;
- в) литучність – інформацію створюють люди (облікові працівники), вона не виникає природно, тобто сама по собі;
- г) цілеспрямованість, тобто інформація відповідає визначеним завданням;
- д) аналітичність, тобто здатність надавати не лише зафіксовані в документах дані, а й підсумкові, розрахункові, додаткові.

Для того, щоб облікова інформація була корисною, вона має бути

достовірною і значимою.

Достовірність показує, що інформація адекватно реаліям життя відображає господарські процеси на підприємстві, легко перевіряється і служить інтересам конкретної особи.

Значимість облікової інформації полягає в тому, що вона має бути корисною для складання бюджетів, ґрунтуватися на зворотному зв'язку і надходити до користувача у потрібний час.

Для того, щоб облікову інформацію однозначно сприймали суб'єкти і об'єкти інформаційного процесу, вона має відповідати таким вимогам [2, с.98]:

порівнюваність і постійність - не можна протягом звітного періоду використовувати різні методи бухгалтерського обліку, інакше зникає можливість порівнювати дані;

суттєвість - не потрібно витратити час на облік незначних факторів. Якщо зусилля щодо обліку дорівнюють за вартістю засобам, які обліковуються, облік необхідно спростити;

консерватизм - оскільки відображення фактів господарської діяльності в бухгалтерському обліку не завжди є однозначним, необхідно вибирати оцінку, яка є менш оптимістичною, тобто слід враховувати можливий брак прибутку і потенційні збитки. Це забезпечить обережність в оцінці активів, майна і у визначенні величини прибутку;

повноту - містити максимум даних, необхідних користувачу.

Інформація сама по собі є значною цінністю, незалежно від фактів, які вона фіксує. Ця цінність зумовлена можливостями, котрі вона надає для прийняття рішень, тобто потенційними діями. Кожна така дія стає бухгалтерською категорією. Подібний підхід дозволяє відокремити явище (інформаційний аспект) від факту (економічний аспект) і зосередити увагу бухгалтера на явищі. З цього випливає, що входом і виходом з бухгалтерської системи є не дебет і кредит, тобто не облікові координати, а облікова процедура: вхід - первинні документи (вхідні дані), вихід - звітність (результатна інформація) [1, с.14].

Під результатною інформацією розуміють не стільки стандартну звітність традиційного обліку, скільки будь-яка модель, яка дозволяє приймати багатоваріантні управлінські рішення. При цьому вартість інформації не має перевищувати витрат на її отримання, тому будь-яка економічна втрата внаслідок відсутності інформації приносить більші збитки, ніж вартість, пов'язана з отриманням додаткової інформації.

Отже, у будь-якому випадку "вигідно та окупно" займатися удосконаленням облікової системи як на макро-, так і макрорівні. В кінцевому результаті облік може і повинен формувати додаткові інформаційні ресурси.

Дотримання таких критеріїв створює нові знання для підприємства, які дозволяють створювати додаткову вартість. Інформація, як ресурс, на відміну

від трудових, матеріальних, фінансових факторів виробництва має такі властивості [4,с.28] :

- невичерпаність - з часом не зникають, а приростають;
- багаторазовість використання тієї ж інформації;
- цінність мають лише при використанні інформації у поєднанні з факторами виробництва;
- ціниться нижче вартості внаслідок того, що часу на відтворення вимагає менше, ніж на здобуття нових знань,
- висока наукоємкість;
- легко зберігається та передається.

На вищому апробованому рівні використання інформаційних ресурсів відбувається їх залучення у господарський оборот за допомогою розробки моделей, алгоритмів, програм, проектів, які можуть бути формалізовані. За таких умов досягається мета - облікова система виробляє цінний продукт під назвою інформаційний ресурс.

Література:

1. Ивахненко С.В. Информационные технологии в организации бухгалтерского учета та аудиту: навч. посіб. - К. : Знання-Прес, 2003. - 349с.
2. Информационные системы в экономике : учебник / под ред. проф. В.В. Дика. - М. : Финансы и статистика, 1996. - 272с.
3. Кулицький С.П. Організація інформаційної діяльності у сфері управління. – К. : МАУП, 2002. - 285с.
4. Пушкар М.С. Створення інтелектуальної системи обліку: Монографія. - Тернопіль: Карт-бланш, 2007. - 152с.
5. Соколов Я.В. Бухгалтерський учет: от истоков до наших дней: Учеб. пособие для вузов. - М.: Аудит: ЮНИТИ, 1996. - 638с.

УДК 657

Поломошних А.,
д.е.н., профессор,

Молдавская экономическая академия, г. Кишинев, Республика Молдова

ОСОБЕННОСТИ ИНФОРМАЦИОННОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ РЕОРГАНИЗАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ В РЕСПУБЛИКЕ МОЛДОВА

Для обеспечения конкурентоспособности предпринимательской деятельности в Республика Молдова часто прибегают к реорганизационным процессам. Специалистами в области экономики и права предлагаются различные стратегии для успешной трансформации хозяйственных субъектов. При этом независимо от формы и мотивов проведение реорганизации